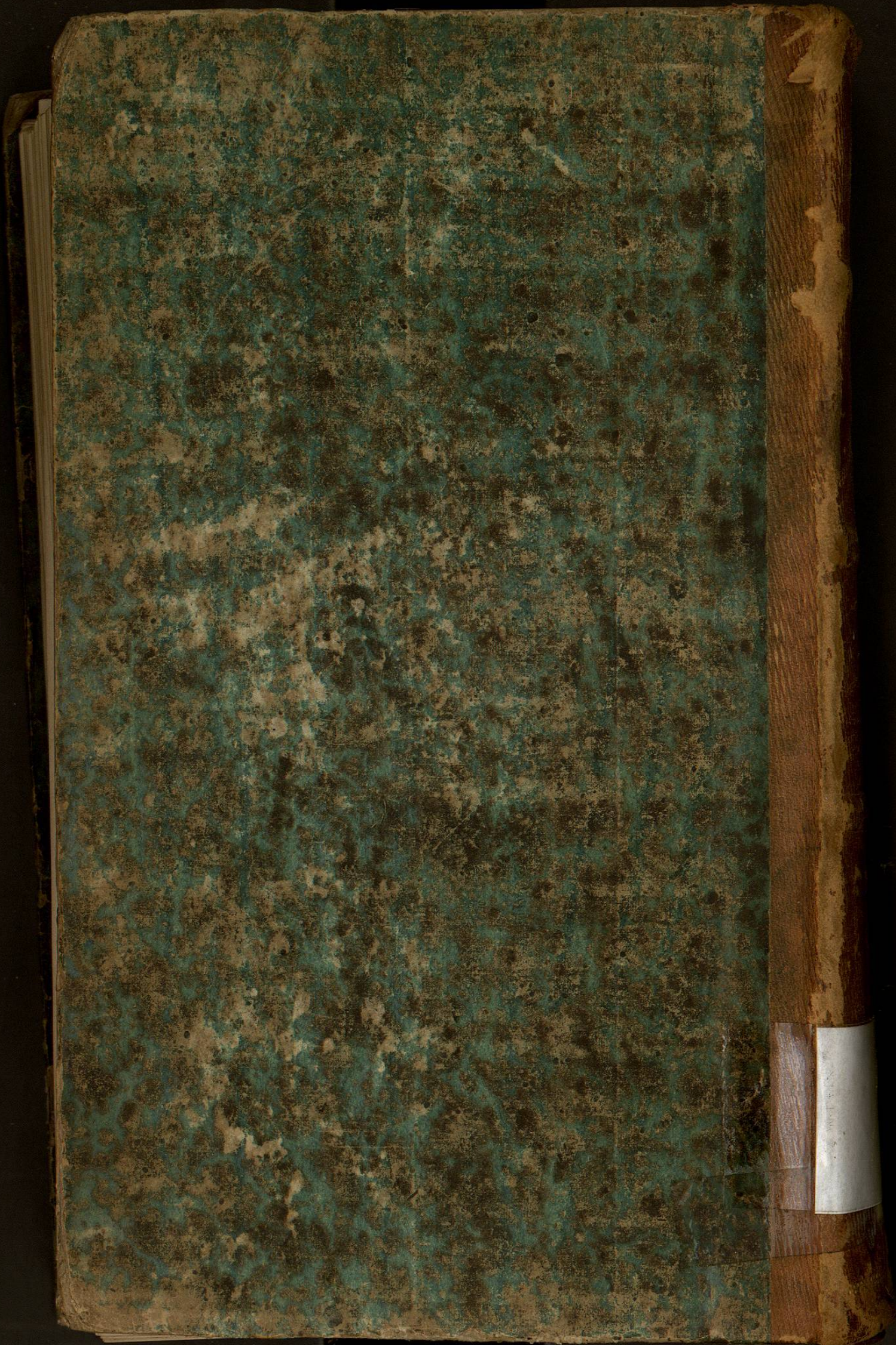


- PERSONA.
Personæ divinæ non æque pertinent ad objectum essentialia beatitudinis, ac ipsa divinitas, et cur. 22,1, sect. 3.
- PHANTASIA.
Phantasia non movet voluntatem immediate. 246,2,2
Phantasia quousque pendeat a voluntate. 272,1, sect. 2
- POENA.
Pœna proprie quid sit. 581,1,1
Obligatio ad pœnam duplex. *ibid.*, 3
Reatus pene quid. *ibid.*
Pœna medicinalis infligi potest sine culpa. 582,1,15
Non sic pœna satisfactoria. *ibid.*, 7
Pœna simpliciter semper est effectus alicujus culpæ. *ibid.*, 8
Pœna spiritualis nunquam punitur absque culpa puni. *ibid.*, 9
Pœnas corporis quatenus Deus infligat late. 583,1,10 et seq.
An peccatum possit esse pœna alterius peccati, auctoris decisio. 582,1,6 et seq.
Unicuique peccato mortali duplex respondet pœna damni et sensus. 585,1,sect. 3, n. 1
Utraque pœna est æterna. 586,1,3
Errores nonnulli hac in re confutantur. *ibid.*, 4
Cur peccato brevi respondeat infinita duratio pœnæ. 587,1,5 et 6
Pœna sensus est intensive finita, damni simpliciter finita. 588,1,7
Peccatum mortale an sit ex se dignum infinita pœna. *ibid.*, 9 et 10
Resolutio auctoris. *ibid.*, 10
Pœna quam nunc patiuntur damnati an sit maxima qua peccatum mortale juste potest puniri. 590,1,15
Peccatum mortale an mereatur annihilationem. *ibid.*, 16.
Peccatum veniale an mereatur æternam pœnam. *ibid.*, 1, sect. 4, a n. 1.
Pœna peccati originalis, vide ORIGINALIS PECCATI POENA.
- POTENTIA.
Potentia tam activa, quam passiva cum sit universale principium suorum actuum bene potest habere actus ignobiliores alia potentia ignobiliori. 65,2,11
Potentia nulla etiam partialis datur in natura ad actus supernaturales. 152,1,7
Potentia ad actus supernaturales nullum habet terminum, et ideo naturalis non est, sed obedientialis. *ibid.*
Potentia vitalis potest concurrere obedientialiter ad actum vitalem, ac adeo non esse principium principale talis actus. *ibid.*
Potentia passiva non dicitur naturalis ex principio unde manat, aut eum, quo identificatur, sed per ordinem ad actum naturalem. 153,1,8
Potentia obedientialis non sufficit ad constituendum appetitum naturalem. *ibid.*, 9
Potentiæ aliæ a voluntate, non coguntur ad actus suos, etiamsi illos eliciant contra voluntatem hominis, quia sunt ab intrinseco, etc. 199,2,7 et 8
Potentia motiva, vide MOTIVA POTENTIA.
- PRACTICUM JUDICIUM.
Practicum iudicium non necessitat voluntatem. 167,2,21.
- PRÆDETERMINATIO.
Prædeterminatio physica quid præstet. 577,2,20
- PREMIUM.
Præmium non necessario est in potentia, in qua est meritum. 89,1,1
Præmium respondet etiam aliis virtutibus a charitate. 130,1,6
Præmium essentialia et accidentalia quomodo respondeant merito. 131,1,9
- PROCESSIO.
Processio Spiritus sancti cur non est generatio, vide INTELLECTUS IMMEDIATE.
- PRODUCTIO.
Productio Spiritus sancti cum sit a voluntate cur non est propter finem. 19,1,3
- PUERI.
Pueri amentes, etc., operantur aliquo modo propter finem. 21,2,12
Puer, vide USUS RATIONIS.
- Q
QUALITAS.
Qualitas nulla possibilis quæ determinet voluntatem ad agendum præter id quod recta ratio iudicat. 193,2,14
- QUANDO.
Quando circumstantia actus non auget in eo bonitatem realem, sed laudem et meritum. 349,1,21
Nec oportet esse volitam objective. 350,2,26
De augmento meriti, vel laudis ejus. 351,2,26 et seq.
- R
RATIO.
Ratio superior, et inferior quid. 557,2,2
An et qualiter in utraque sit peccatum late. 558,2,2 et seq.
- RELATIO.
Relatio operis in finem quadruplex. 24,1,1
Relatio habitualis quæ sit. *ibid.*, 2,3
Relatio virtualis quomodo fiat in actibus externis et in internis. 25,1,4
Relatio interpretativa, quæ. *ibid.*, 5
Qualis istarum relatio in finem requiratur ut opus relatum inde habeat bonitatem. 310,1, sect. 5
- RESOLUTIO.
Resolutio et compositio quid, et quomodo se habeant inter se. 265,1,3
- S
SALMERON.
Salmeron debitum peccati originalis in Virgine agnoscit. 623,1,38.
- SCIENTIA.
Scientiam per se infusam habent beati in proprio genere, quæ dicitur vespertina. 96,2,9
Est inæqualis pro ratione meritorum, quoad species tamen rerum credibile est omnes beatos esse æquales. 97,2,10
Scientia naturalis in beatis, vide BEATI CONSERVATIONEM.
Scientia vel cognitio beatorum, vide BEATI HABENT NEGATIONEM.

- SCIENTIA BEATA, vide VISIO NON CONJUNGITUR.
- SCRUPULUS, SCRUPULOSUS.
Scrupulorum variæ causæ. 452,2,1
Scrupulosus non sibi persuadeat absolute esse malum id quod est factururus. 453,1,3
Imo deponat scrupulum, et firmet iudicium practicum contrarium. *ibid.*, 4
Scrupulosus quid maxime torqueat. *ibid.*, 5
Scrupulosus varia remedia præscribuntur. *ibid.*, et seq.
- SENSITIVA COGNITIO vide PHANTASIA.
- SPES.
Spes pertinet ad beatitudinem hominis ordinati ad alteram vitam. 93,2,14
Spes non pertinet per se ad ordinem intentionis, licet reducat internum. 254,2,9
Spes est actus appetitivæ non cognoscitivæ. 467,1,1
Est de bono absente, et arduo. *ibid.*, 2
Ab amore et gaudio distinguitur. *ibid.*
An item a desiderio. *ibid.*, 3 et seq.
Spes in parte sensitiva quomodo sit de rebus futuris. 468,2,6
- SPECIES.
Species aliqua generis inferioris potest esse perfectior alia generis superioris. 92,1,9
SPIRITUS SANCTI PROCESSIO, vide PRODUCTIO.
- T
THEOLOGIA.
Theologia an maneat in beatis, et quomodo. 95,1,4
- TIMOR.
Timoris passio quid. 463,2,1
Ad objectum timoris quomodo spectet arduum. 464,1,2
Timoris divisio. *ibid.*, 4
Timoris causæ et effectus. *ibid.*
- TRINITAS.
Trinitas personarum non pertinet ad objectum beatitudinis hujus vitæ etiam supernaturalis et cur. 52,2,7.
Pertinet tamen ad primarium et adæquatam objectum vitæ. 54,1,11
- TRISTITIA.
Tristitia in beatis nulla. Et quomodo considerent peccata sua præterita. 127,1,9
Tristitiæ passio quid sit, et quotuplex. 465,1,6 et seq.
- U
UNIO, UNITAS.
Unio inter Deum et animam beatam substantialiter est impossibilis, nisi antecedente aliquo novo effectu qui sit in anima. 57,2,4
Unio substantiæ animæ ad Deum quæ fit per gratiam in via, ipsa est quæ manet in patria, estque illapsus quidam. 59,1,9 et 10
Unio inter animam et Deum crescit crescente gratia. 60,2,14
Unio fit per visionem et amorem, et quæ sit præstantior. 88,2,61
Unitas specifica et numerica bonitatum in actibus voluntatis quomodo sumatur ex objectis, 333,2, sect. 4, per totam.
- USUS.
Usus variæ acceptiones. 266,1,1
Usus alius activus, alius passivus, et quarum potentialium sint. *ibid.*, 2,3
Usus objectum quod. *ibid.*, 4
Uti Deo non possumus, imo nec cœlis, nec Angelis, et quare. 267,1,5
Usus quomodo distinguatur, aut non distinguatur ab electione. 267,1, sect. 2, per totam.
- V
VERUM ET FALSUM.
An sint essentialia differentia. 415,1,5
- VIDENS DEUM, vide VISIO.
- VIOLENTIA, VIOLENTUM.
Violenti definitio exponitur. 182,2,5
Violentum invenitur etiam in non cognoscentibus, non sic involuntarium. 183,1,7
Violentia inefficax est quando extorquetur consensus per minas, dolores, etc., et est proprie metus. *ibid.*
Violentia in lapide sursum detento quæ. 186,2,6
Violenta non est ulla forma quoad positivum suum, sed quoad privationem, quam forte affert secum, ut calor est violentus aquæ per adjunctam privationem frigoris. 187,1,7
Violenta non dicitur actio rei destructæ ut mors animali, proprie. *ibid.*, 9 et 10
Violentiam nulla creatura potest facere voluntati, et cur. 190,1,1
Violentiam an possit Deus inferre creaturis, vide DEUS DICITUR, etc.
Violentiam non patitur voluntas recipiendo quosvis habitus etiam vitiosos, si a Deo infundi possent. 190,2,2 et 3
Violentiam patitur voluntas si privetur actu, vel habitu naturali, quem possidet. 191,2,7
- B. VIRGO.
Virgo Maria, vide MARIA.
- VIRTUS.
Virtutes habituales voluntatis omnes sunt in beatis, imo et appetitus post resurrectionem si quæ illæ sunt. 126,2,3
Et possunt exercere aliquos actus in patria. *ibid.*, 4
Non omnes tamen. *ibid.*, 6
Virtutes etiam acquisitæ manent in patria. *ibid.*, 7
De virtutibus qui auctores tractent. 477,2,disp. 3, initio.
Variæ significationes virtutis. 478,1,1
Virtus moralis quomodo definienda. *ibid.*, 2
Virtutem non esse habitum essentialiter bonum opinatur Scotus, et refellitur. *ibid.*, 3
Virtutem moralem esse essentialiter bonam ostenditur. 479,1,4
Nulla virtus est principium elicivum actus pravi. 480,1,7.
Habitus ex objecto proximo indifferens, possitne induere accidentaliter rationem virtutis. *ibid.*, 8
Virtutis divisio in rationalem et moralem qualis. *ibid.*, 1,1.
Virtus rationalis in genere entis perfectior est virtute morali: non item in genere moris. 481,1,2
Virtus rationalis, an sit simpliciter virtus. *ibid.*, 2,5
Virtutis intellectualis prima divisio. 482,2,1
Secunda, et tertia divisio. 483,1,3



Small white paper label on the spine, containing faint, illegible text.

- Virtutem moralem unam tantum esse, quorumdam placitum, refellitur. 484,2,1
 Virtutum moralium alia circa passiones versantur, alia circa operationes. 485,1,3
 Virtutis circa operationes, seu ad alterum, subdivisio in varias species. *ibid.*, 4
 Virtutis circa proprias passiones divisio juxta D. Thomam. 486,1,5 et 6
 Auctoris iudicium. *ibid.*
 Virtutes Cardinales quae et cur id nomen sortitae? 487,1,1
 Earum gradus in perfectione. *ibid.*
 Virtutum partitio in politicas, purgatorias, et purgati animi. *ibid.*, 2,2
 Virtutes Theologicae quae sint, et quot requirant conditiones. *ibid.*, 3
 Virtutibus Theologicis respondent suo modo aliae acquisitae. 488,1,4
 Sunt tamen morales. *ibid.*, 4 et 5
 Virtus saepe est habitus medius inter duo vitia extrema. 489,1,1
 Virtutes morales per se, et quasi formaliter ponunt medium in propensione appetitus: effective in actibus ejus: objective in materia et circumstantiis. *ibid.*, 3 et seq.
 Inter justitiam et alias virtutes morales circa medium est discrimen. 490,2,6
 Virtutes etiam intellectuales, qualiter constant in medio. 491,2,10
 Virtutes morales per se primo resident in voluntate. 493,1,5
 Unde denominentur morales. 484,1,8
 Virtutis habitus dantur in appetitu, sed non proprie. *ibid.*, 9
 Virtutes non sunt a natura congenitae. 496,1,1
 Cur aliquae dicantur naturales. *ibid.*
 Virtutes generantur actibus suis a nobis. *ibid.*, 2
 Virtutum moralium cum charitate connexio non necessaria quoad substantiam. *ibid.*, 2,1
 Non sic quoad ordinem finis supernaturalis. 497,1,2
 Virtutum moralium connexio cum prudentia, et inter se latissime. 498,1,8 et seq.
 Virtutes per actus suos augentur. 502,1,1
 Virtutis habitus potest etiam esse extensive imperfectus quoad aliquam suae materiae partem. *ibid.*, 2
 Virtutes singulae per proprios, et non per alterius virtutis actus augentur. *ibid.*, 5
 Virtutes per actus contrarios corrumpuntur, et minuuntur. 503,1,7
 Virtutes in voluntate et intellectu residentes non destruunt corrupto homine. *ibid.*, 8
 Virtutes morales an maneant in damnatis. *ibid.*, 9
 An in beatis. *ibid.*, 9 et 10
- VISIO.
- Visio beata esto concedatur terminari necessario ad personas, non sequitur has esse partem objecti essentialis ejus. 53,1,8
 Videns Deum sine personis (esto fieri posset) esset beatus essentialiter, minus tamen quam videns cum personis. 54,1,11
 Visio beata, si non sit tota beatitudo, excludi nequit a tota ratione essentialis beatitudinis. 74,1,10
 Visio si non solum beatificat formaliter inherendo, sed etiam effective, debet utique aliquid efficere quod formaliter beatificet: visio quomodo potest esse libera beato. 167,1,19
 Hoc autem est amor. 79,2,31

- Visio ad amorem comparatur ut actus primus ad secundum, ac adeo ut sic magis spectat ad essentiam beatitudinis, quam visio; uterque tamen est de essentia et cur. 81,1,33
 Visio perfectior est amore, in via perfectior est amor fide. 84,2,46
 Visio est amabilior amore. 86,2,53
 Visio non conjungitur in beatis cum alia cognitione naturalis ut inde eliciat conclusiones. 96,1,8
 Videns Deum potest de potentia absoluta illum non amare, non poterit tamen odisse. 109,2,21
 Visio Dei est necessaria quoad specificationem per se loquendo. 110,2,1,2 et 3
 Visio non excluditur a peccato sicut gratia excludi potest. 120,2,18
 Visio et peccatum nec divinitus simul esse possunt, vide DEUS NON POTEST.
 Visio et habituale peccatum non repugnant divinitus. 122,1,23
 Visio creaturarum in verbo pertinet ad beatitudinem essentialem, extra verbum ad accidentalem. 129,2,3
 Visioni non contrariatur proprie error. 141,1,4
 Visio cum solo auxilio absque habituali lumine, an sit corruptibilis. 142,1,7
 Ad visionem Dei non potest inclinari natura sub ratione causae primae, quin inclinetur sub omnibus aliis rationibus, etiam Trinit., etc. 152,1,5 et 155,1,4
 Ad visionem nulla est potentia naturalis etiam partialis. 155,2,7
 Visio, vide BEATITUDO, ACTUS BEATIFICUS, AMOR BEATIFICUS, VOLUNTAS.

VITALIS CONCURSUS.

- Vitalis concursus bene potest esse obedientialis, et cur. 152,1,7

VITIUM.

- Vitia opposita uni virtuti non ob id sunt ejusdem speciei. 377,2,7
 Vitii habitus essentialiter constituitur in specie sua per differentias positivas. 505,1,2
 Tendit in objectum sub ratione boni, non tamen honesti. *ibid.*, 3 et 4
 Vitii habitus est qui inclinatur ad bonum quod contrariatur rationi. *Ibid.* 7, a qua malitia denominatur vitiosus, seu vitium. 507,1,12 et 13
 Habituum vitiosorum divisio. 508,1,14 et 509,2,1
 Vitii et virtutis contrarietas in quo consistat. 509,1,18 et 19.
 Vitiorum habitus primario, et per se generantur in voluntate. 510,1,3
 Et in appetitu suo modo vitiosi. *ibid.*, 4
 Vitii habitum an possit Deus immediate et per se infundere. *ibid.*, 5 et seq.
 Vitia an sint inter se connexa. 511,2,9
 Vitium solitarium, atque unicum, an absolute id nomen mereatur. 512,1,10

VOLUNTAS, VOLUNTARIUM.

- Voluntas humana maxime movetur a fine. 1,1,1
 In voluntate antequam proprio motu moveatur, nihil datur quod sit causalitas finis. 3,1,7
 Voluntatis affectus simplex non est causalitas qua finis antecederet attrahat voluntatem finaliter, *ibidem.*
 Voluntas quando appetit rem cognoscere, ut eam cognoscat, tunc cognitio est finis, seu objectum voluntatis: quando vero appetit rem ipsam, tunc cognitio est conditio. 6,1,3

- Voluntatis objectum adaequatum est hoc disjunctum finis vel media, si tamen nomine finis intelligamus, quidquid propter suam bonitatem amatur. 12,1,7
 Voluntas seu amor simplex, est propter finem. 17,1,5 et seq.
 Voluntas actus dupliciter necessarii, aut ex imperfectione advertentiae, aut ex perfectione. 18,2,1
 Voluntas actus quid requirat ut sit propter finem. *ibid.*, 2.
 Voluntas etsi tendat sola in bonum, et finem sub ratione boni, et finis, non ob id probatur ejus actum solum esse beatificum. 88,2,62
 Voluntas sufficienter ex parte objecti movetur a Deo clare viso, quia in eo videtur quid sit summum bonum, idque non solum quoad speciem, sed etiam quoad exercitium. 106,2,10 et seq.
 Voluntas etiam ab objecto in suo genere movetur necessario quoad exercitium. 107,2,14
 Voluntas posita Dei visione necessario amat ipsum, et cum Deus etiam hoc habeat non potest talis necessitas esse imperfectio. *ibid.*, 13 et 14
 Voluntati nulla offerri potest ratio ut cesset ab amore beatifico, cum sit de summo bono, nec lassatur, nec per alios actus impeditur, etc. 109,1,19
 Voluntas videntis Deum destituta auxilio supernaturali, non tamen naturali posset Deum visum amare, amore naturali. 110,1,22
 Voluntarium per modum actus est actus elicited a voluntate, vel etiam imperatus, quanquam hic imperatus est etiam voluntarius seu volutus objective. 159,2,2.
 Voluntarium objective est sola denominatio rei volitae ab actu voluntatis, ut visum, amatum, etc. 160,1,1
 Et simpliciter voluntarium per modum actus imperati, est denominatio ab actu elicited. *ibid.*, 4
 Voluntarium per modum actus elicited, est actus elicited a voluntate, nec refert inter talem actum et voluntatem intercedere dependentiam, seu actionem, quominus ipse dicatur immediate, et intrinsece volutus per virtutalem reflexionem. *ibid.*, 5 et 6
 Voluntatis actus per modum fugae licet sint nolitiones objectorum, sunt tamen volitiones sui ipsorum, et explicari etiam possunt per modum prosecutionis. 161,1,8
 Voluntatis definitio explicatur. *ibid.*, 9
 Voluntatem necessario operari quidam haeretici fato tribuebant. 162,2,2
 Alii divinae determinationi. *ibid.*, 3 et seq.
 Impugnantur. 163,1,5 et 7
 Alii appetitui sensitivo. 164,1,8
 Alii naturae ipsius voluntatis. *ibid.*, 9 et 10
 Voluntas si natura sua non esset libera, elevari non posset ad libere operandum. 166,1,15
 Voluntas etsi potest necessitari, non posset tamen elevari ad agendum libere si de se esset determinata, et cur. *ibid.*, 16
 Voluntas potest elevari ad libere agendum supernaturaliter, quia est libera ad bonum in communi sub quo est supernaturale. *ibid.*, 18
 Voluntas non necessario sequitur iudicium practicum. 167,2,21
 Voluntarium est perfectio physica, quia consummatur in ipso influxu positivo voluntatis, liberum vero addit actui solum respectum ad potentiam potentem non elicere. 173,2,24
 Voluntarium et liberum non repugnant. *ibid.*
 Voluntarium imperfectum et quod procedit ex imperfecta cognitione. 174,1,2

- Voluntarium in se, vel est directum, ut cum voluntas versatur immediate circa objectum: vel est indirectum ut cum vult omissionem alicujus rei. *ibid.*, 3
 Voluntarium interpretativum quod. *ibid.*, 4
 Voluntarium in altero requirit actum terminatum ad aliud. *ibid.*
 Voluntarium in alio est quando volito uno sequitur aliud praecise priori volito, aliud, inquam, aliquo modo praevium, et sic vere dicitur velle consequens, qui vult antecedens: si vero non ita sequitur, necessario debet ibi intervenire praecceptum, ut dicatur volitum in alio. 175,2,8 et seq.
 Voluntarium esse potest aliquid in alio, seu causaliter, et involuntarium in se, seu objective. 176,2,12
 Voluntarium dari potest in sola suspensione actus. 177,1,2
 Voluntarium indirecte etiam potest esse immediatum et mediatum, ut carentia actus elicited a dandam eleemosynam, et carentia actus externi dandi ipsam: effectus vero secutus, v. g., mors pauperis est voluntaria in alio indirecte. 178,1,8
 Voluntarius non est effectus qui per accidens sequitur ex omissione actus, nisi adsit praecceptum. 179,1,10
 Voluntarium indirectum, et liberum indirectum recurrunt. *ibid.*, 12 et 13
 Voluntarium in quibus suppositis reperitur. 180,1,2
 In quibus potentiis. *ibid.*, 3
 In quibus actibus. *ibid.*, 4
 Involuntarium simpliciter non est nisi contra impetum voluntatis de se efficacem ad impediendum. 182,1,3
 De involuntario, vide plura lit. I.
 Voluntas non est naturaliter capax nisi actu, et habituum. 191,1,4
 Voluntas, vide VIOLENTIA.
 Voluntatem necessitari posse variis modis insufficientibus traditur. 193,1,13
 Voluntas non necessitatur etiam dicamus illam non posse suspendere actum omnem, sed debere semper elicere aliquem, et cur. *ibid.*, 2,15
 Voluntas necessitari potest a Deo concurrente cum illa per concursum efficacem determinatum ad unum, ita ut concursus Dei simul natura sit cum concursu voluntatis. 194,1,16 et seq.
 Violentia non datur tunc in tali concursu. 195,1,20
 Voluntas cogi non potest in actibus elicited, potest tamen in habitibus, et eorum privationibus, vide COGI POTEST VOLUNTAS, ET COGI VOLUNTAS NON POTEST.
 Voluntas, nec alia potentia vitalis potest simul habere duos actus contrarios etiam divinitus, etiam in gradibus remissis. 197,1,8
 Ac si haberet in neutro illorum diceretur cogi. *ibid.*, 9
 Voluntas potest pati coactionem in actibus imperatis elicited ab aliis potentiis, unde nec tunc peccat. 198,1,1.
 In aliquibus solum cogi potest a Deo. *ibid.*, 2 et seq.
 Voluntas non proprie cogitur quoad alias actiones internas hominis, ut quoad nutritionem, vel quoad externas homini, ut quoad mortem amici. 200,1,9
 Voluntarium potest augeri diminuto libero. 206,2,5
 Voluntarium, vide CONCPISCENTIA.
 Voluntatis affectus unus, quomodo possit augeri ex alio. 208,2,15
 Voluntarium an minuat ex consuetudine habitu et gratia. 209,1,16 et 17
 Voluntarium ab actu praeterito non habet novam malitiam, ut occisio hominis in ebrietate eandem malitiam habet quam ebrietas. 223,1,2

- Voluntaria vel involuntaria inconsideratio, vide IN-
CONSIDERATIO.
Voluntarium directum requiritur ad bonitatem actus,
ad malitiam satis est indirectum, et cur. 233,1,32
Voluntarium, vide INTELLECTUS.
Voluntas pro actu quid sit. 242,1,1
Voluntas et intentio quo pacto differant. *ibid.*, 4
Non distinguitur ab amore. *ibid.*, 5
Voluntas et desiderium an distinguantur. 243,1,6 et seq.
Voluntas non potest ferri in incognitum, 245, sect. 4,
per totam.
Voluntas non movetur a cognitione sensitiva imme-
diata, sed ab intellectiva. *ibid.*, 2,2
Et id per cognitionem judicativam et practicam. 246,1,
4 et 5.
Voluntas a se ipsa tantum movetur effective. 248,2,2
Nec est inconveniens simul agere et pati. 249,1,5
Voluntas non movetur per se ab alio, nisi a Deo. *ibid.*, 2,
sect. 7.
Voluntas aliquando fertur in finem, et medium ut
quod unico actu. 260,2,8
Voluntas ex pluribus omnino æqualibus potest eligere
quodlibet, nec necessario manet suspensa. 263,2,8
Imo potest eligere minus bonum omisso majori. *ibid.*,
9 et 10.
Voluntas non movet appetitum nisi media cognitione
sensitiva, et quando moveat. 272,1, sect. 2
Voluntatis actus esse potest tantum dupliciter. 373,2,
7 et seq.
Voluntas non sit prius natura mala, quam recipiat in
se actum malum. 378,1,8 et 9
Voluntarium directum, vel indirectum non mutat ma-
litiã, esto physice mutetur actus. 397,2,6
Voluntas alia antecedens, seu absoluta, alia condi-
tionata, etc. 430,2,1
Voluntatis divinæ ad humanam habitudo multiplex
ponitur. 431,1,3
Variis modis humana conformis esse potest divinæ.
ibid., 4 et 5.
Voluntas humana quomodo teneatur conformari di-
vine disponenti de suis actibus, 432, sect. 2, per to-
tam.
Voluntas humana ut recte sit utrum, aut quomodo
debeat conformari divinæ volenti alia objecta extra
actus ipsius voluntatis. 435,2,6
In voluntate, an, et qualiter sit peccatum. 553,1,1 et
seq.
Voluntas est causa effectiva peccati mortalis per se,
physica per accidens. *ibid.*, 3
Quænam sit radix deordinationis peccati in voluntate
late. 554,1,4
In voluntate potest esse peccatum cum perfecta scien-
tia, et consideratione intellectus. 555,1,7
Nec requiritur ut præcedat error speculativus. *ibid.*, 8
Nec inconsideratio speculativa. *ibid.*, 9
Nec error practicus, qui sit origo peccati. *ibid.*, 10
Moraliter tamen loquendo in peccato voluntatis oc-
currit aliqua inconsideratio practica. 556,1,12
Quæ tamen non est prima origo peccandi. *ibid.*, 13
Voluntatem posse peccare est quidam defectus natu-
ralis ipsius conjunctus cum perfectione item natu-
rali. *ibid.*, 14
Voluntatis consensus non est imperfectus ex quan-
tumvis brevi mora. 568,2,16
Sed ex imperfecta advertentia. *ibid.*, 16 et 17
Voluntas an teneatur positive resistere voluptati turpi
appetitui, vel sufficiat mere negative se habere. 569,
1,18 et seq.
Voluntas est capax in via omnis actus patriæ, non sic
intellectus, et cur. 125,1,10
Voluntas beati, vide BEATO PRÆCIPÍ ET BEATUS ETIAMSÍ
VIDERET.

FINIS TOMI QUARTI.

